

Първиият войникъ. - Ние сме ги...
Вторият войникъ. - Ще ни ~~нападат~~ ~~на кръстопът~~ /
погибат

Орландо. - Вие сте поетъ, господарю, и ~~не обичате~~ ^{разбирачъ} закона? Буржоата да го ненавиждатъ - ~~може~~. Тъ са ~~законът~~ алчни само за пари и много по-лесно е човѣкъ да стане богатъ, като заобикаля ~~закона~~, отколкото ~~да~~ ^{като} го зачита. Министрите да го не зачитатъ ~~може~~. Тъ са често слаби хора; ~~които~~ ^{асъ} имъ внушили ~~че~~ са силни и ~~законът~~ не знаятъ, че да се управяват добре трбва да се управяват безъ да се оплакватъ отъ прѣки-
ти, по ~~законът~~ най-лесент начинъ! Но поетите да мразятъ закона, това ~~не~~ ^{наистина} чудува. Защото законътъ, Господарю, е платформата на мечтата. Мислите ли, че можете да пишете стихове, да ~~изобразите~~ ^{възпроизвадите} статуи, да рисувате картини, да изпитате чудото и ~~възможността~~ ^{възможността} прекрасни удоволствия на музиката, ако регентите не зачитатъ закона, ако склоните не бъдатъ ^{бъдатъ} надъ ^{надъ} него?

Третият войникъ. - И ~~законът~~ това не ~~може~~ да се стреля!

Работникътъ. - Ще ни писалятъ!

Будкаджията. - ~~Изглежда~~ ^{Ха} ~~законътъ~~ може да се из-
мъкнемъ.

Селянинътъ. - Имамъ лена съ петъ дара.

Орландо. - Тамъ, гдето ~~се~~ ^{представя} се ~~законътъ~~, хората са неспо-
койни. Всѣки гражданинъ става плячка на всички други. Човѣкъ се разхожда
по улиците, ~~а~~ а сякашъ ^е въ девствени гори. Братята ви предаватъ,
приятелите ви отбѣгватъ и вие овъзчитате само на своята хитрост и на
своята подлост. Знае се, че склоните ще осъдятъ невинния, че критиците ще
похвалятъ лошите книги и че ~~законътъ~~ ще ^{известен} коадиците ще станатъ мини-
стри. Кога искате хората да ^{отидатъ} ~~намъкнатъ~~ свободно време за ^{честимъ}? Какъ
искате ~~да~~ ^{да} ~~могатъ~~ да иматъ поети?

Будкаджията. - О, Господи! Зашо съмъ застаналъ въ пър-
вата редица.

Зор ^{Басъ} се чревенъ лъчъ освѣтява Регента.

Орландо. - ~~Ето~~ ^{Басъ} ~~и~~ освѣтяватъ ^{въ} червено, а вие, Госпо-
дарю, не видите, че управявате една страна съ величествена скрѣбъ! По-
гледайте този ^{хубавъ} ~~нешастенъ~~ градъ, много ^{изобилни} обслѣченъ въ мраморъ, разяданъ
отъ завистъ ^и ~~разкъсанъ~~, ^{обернатъ} ~~и~~ блестящъ. Неговото величие го раз-
сипва. Както яблъка, увиснала отъ плодъ. Падоветъ ^{чупятъ} клонъ ^и.